

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/687/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213672
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812213672.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, zast. JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému: V. Š., T. XX.X.XXXX, H. H. XXXX/XX, XXX XX D. T. U. t.č. pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou R. G., súdnou tajomníčku Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovanej: 1. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného: 2. Perssec, o. z., Zelinárska 2, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 42 270 511, o zaplatenie 321,64 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

Súd z a v ä z u j e žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovanej trovy konania vo výške vo výške 78,29 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 321,64 eur titulom náhrady škody a trov konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T- Mobile Slovensko, a.s. ktorá bola zrušená bez likvidácie a dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 31.03.2008 uzavretá Zmluva o pripojení FIX č. 1 1959386 (v ďalšom texte len „Zmluva č. 1959386“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom. Dňa 31.03.2008 bol k tejto Zmluve uzavretý Dodatok „Fix 500“, na základe ktorého si žalovaná dohodla balík služieb v rámci ktorého jej bol predaný zľavnený mobilný telefón značky Sony Ericson K530i za 0,03 eur, ktorého skutočná hodnota bola 188,87 eur. Dodatkom „FIX 500“ sa žalovaná okrem iného zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, a mesačne „dobíjať“ kredit min. o 16,60 eur. Záväzkové vzťahy sa spravujú Občianskym zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom číslo 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Žalovaná prevzala ako neoddeliteľnú súčasť

Zmlúv Všeobecné podmienky poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) a cenník služieb, s ktorými sa žalovaná oboznámila pri uzavieraní Zmlúv a Dodatku a ktoré sa zaviazala dodržiavať. Žalovaná si neplnila riadne svoje zmluvne dohodnuté povinnosti a nedobíjala kredit ako sa zaviazala v Dodatku. Žalovaná porušila svoju právnu povinnosť dobíjania kreditu vo výške 16,60 eur/mesačne počas doby viazanosti dojednanej v Dodatku, na základe čoho jej žalobca poskytol zľavu na mobilný telefón v sume 188,84 eur. Nedodržaním dojednanej doby počas ktorej mala žalovaný využívať služby zo Zmluvy č. 1959386 a platiť za ne o 8 mesiacov dlhšie, vznikol žalobcovi výpadok tržieb v sume 132,80 eur (8x16,60 eur). Celkom škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak predstavuje 321,64 eur. Svojím konaním žalovaná zapríčinila, že dňa 01.08.2009 bola funkcia SIM karty žalovanej zo Zmluvy č. 1959386 obmedzená na núdzové volania a prijímanie hovorov, a následne dňa 13.01.2010 žalobca odstúpil od Zmluvy č. 1959386.

Súdu sa nepodarilo dostupnými spôsobmi zistiť súčasný pobyt žalovanej, preto jej bola v zmysle ust. § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovená opatrovníčka.

Opatrovníčka žalovanej vznesla námietku premlčania v súvislosti so vznesením námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane žalovanej.

Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovanej vznesol námietku premlčania a žiadal žalobu žalobcu zamietnuť.

Vedľajší účastník v 2. rade na strane žalovanej žiadal rozhodnúť o prípustnosti vstupu vedľajších účastníkov do konania a namietal oprávnenie vedľajšieho účastníka oboznamovať sa s osobnými údajmi spotrebiteľov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, zmluvou o pripojení č. 1959386 zo dňa 31.3.2008, Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 31.3.2008, dokladom o predajnej cene telefónu, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. účinnými od 1.1.2008, Pokusom o zmier zo dňa 30.12.2009, Prehľadom dobíjania. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovanej zo dňa 19.12.2012, vyjadrením žalobcu k vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 13.3.2013, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka v 1. rade zo dňa 11.3.2013 a zo dňa 25.10.2013, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka v 2. rade do konania zo dňa 16.8.2013, písomným podaním vedľajšieho účastníka v 2. rade zo dňa 7.10.2013 a dňa 6.6.2014, písomným podaním žalobcu zo dňa 8.10.2013, prednesom právneho zástupcu žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pripojení Fix zo dňa 31.3.2008 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vyplýva, že poskytol žalovanej ako účastníkovi - fyzickej osobe nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol program služieb Fix 500. Predmetná zmluva bola uzavretá podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

V dodatku k zmluve sa žalovaná zaviazala, že po dobu viazanosti 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiadala o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení Fix odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 3 Dodatku k zmluve o pripojení Fix v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hoci ktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku (v sume 331,94 eur/10.000 Sk).

V zmysle čl. 5 bod 5.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem ďalších povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach je účastník povinný najmä uhrádzať cenu za využívanie služieb v súlade so zmluvou a platným cenníkom.

Z čl. 12 bod 12.1. a 12.2 Všeobecných podmienok vyplýva, že ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany účastníka k úhrade akéhokoľvek peňažného záväzku alebo jeho časti zo zmluvy alebo z akéhokoľvek zmluvného vzťahu so spoločnosťou T- Mobile, má spoločnosť voči účastníkovi nárok na úrok z omeškania vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. V prípade, ak by výška úroku z omeškania stanovená podľa platnej právnej úpravy bola vyššia, ako je dohodnutá podľa prvej vety, má spoločnosť T- Mobile nárok na úrok z omeškania vo výške podľa takejto platnej právnej úpravy. Úrok z omeškania zo sumy nezaplateného peňažného záväzku je splatný po uplynutí dňa, ktorý je ako deň splatnosti peňažného záväzku uvedený vo faktúre, ktorou spoločnosť vyúčtovala účastníkovi peňažný záväzok.

Podľa čl. 15 bod 15.3 písm. b) Všeobecných podmienok spoločnosť T- Mobile môže odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti tejto ceny.

Z čl. 17 bod 17.2. Všeobecných podmienok vyplýva, že zmluva, všeobecné podmienky ako aj vzťahy založené zmluvou a všeobecnými podmienkami, ktoré nie sú výslovne upravené v zákone, zmluve a všeobecných podmienkach, sa spravujú ustanoveniami ostatných príslušných právnych predpisov.

V čl. 19 bod 19.1. Všeobecných podmienok sa uvádza, že všeobecné podmienky sú spolu s cenníkom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

V liste zo dňa 30.12.2009 označenom ako pokus o zmier - predsporová výzva žalobca upozornil žalovaného, že ak neuhradí v celom rozsahu zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur najneskôr do 12.1.2010, žalobca týmto listom s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty splatnosti uvedenej vyššie odstupuje od zmluvy o pripojení, v dôsledku čoho prestane žalovanej poskytovať služby prostredníctvom SIM karty s prideleným telefónnym číslom.

Žalobca predložil súdu prehľad dobití k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX, z ktorého je zrejmé, ako žalovaný dobíjala kredit v období júl 2009 až september 2008 až máj 2009.

Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovanej vo svojom písomnom podaní uviedol, že v súdnej veci sa však nie je potrebné zaoberať bližšie zmluvnými podmienkami a praktikami dodávateľa, nakoľko žalobca od zmluvy odstúpil dňa 13.1.2010. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje (§ 48 OZ). Ak je zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ). Ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa však premlčuje v dvojnásobnej lehote (§ 107 ods. 1 OZ). Nakoľko žaloba bola podaná dňa 30.11.2012, je celý žalobcom uplatnený nárok premlčaný. V súdnej veci žiada dodávateľ náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon a to ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. veta tretia, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Žalobca vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Aj keby záväzky vyplývajúce z právnych úkonov účastníkov zmluvy by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil, aj škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadрила početná judikatúra

vrátane Súdneho dvora EU. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká spína, či by z 24 mesiacov viazanosti nespĺnil nič, alebo by splnil napríklad 23 mesiacom. Ani výpočet škody vzniknutej za výpadok tržieb za neuhradené služby nie je správny, nakoľko si ju žaloba účtuje v plnej výške mesačného poplatku, ale reálne za predmetné obdobie žiadne služby neposkytol. Aj keď sa teda žalobca snaží presadiť, že sumu 321,64 eura požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Vzniesol preto námietku premlčania celého uplatneného nároku a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Vedľajší účastník v 2. rade na strane žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.8.2013 oznámil tunajšiemu súdu, že majú záujem vstúpiť do súdneho konania v predmetnej právnej veci. Súčasne navrhol, aby súd rozhodol o pripustení jeho vstupu do konania, a aby súd rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ podľa § 93 ods. 3 veta druhá OSP osobitným uznesením, kde mimo iného uviedli dôvody a taktiež poukázali na ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, ako aj na to, že v praxi môže dôjsť k takým paradoxným situáciám, kedy spotrebiteľská ochrana bude spôsobilá poškodiť samotného spotrebiteľa. S poukazom na rozpornosť ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkami 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ako aj s § 7 ods. 1 zákona číslo 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov mali za to, že združenie by sa malo preukázať plnomocenstvom, ktorým by ho dotknutá osoba teda v danom prípade spotrebiteľ - žalovaný splnomocnil na zastupovanie v tomto konaní vystupovať v jeho mene v spore. Poukázali na tú skutočnosť, že nerešpektovanie týchto ustanovení a zákona číslo 428/2002 Z. z. môže viesť k podaniu hromadnej spotrebiteľskej žaloby voči porušiteľom.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že v danom prípade nejde o premlčaný nárok, pretože nejde o bezdôvodné obohatenie. V danom prípade nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie a vrátenie tohto, pretože žalovaná nemá zariadenie, ktorým by vrátila služby, ktoré jej poskytol žalobca a z toho dôvodu nemôže dôjsť k tomu, aby to odstúpenie od zmluvy vzniklo dňom odstúpenia od zmluvy, nie až po doručení tohto odstúpenia a teda v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k premlčaniu uplatnenej pohľadávky.

Ako vyplýva z § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Ako vyplýva z § 43 ods. 5 Zákona vyplýva, že podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

- a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,
- d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ako vyplýva § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Ako vyplýva z § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaná v čase uzatvárania zmluvy nemala možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom (jeho právnym predchodcom). Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú

neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/70/2012 zo dňa 25.10.2012, podľa ktorého právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku na rozdiel od Občianskeho zákonníka upravená odlišne. Kým ustanovenie § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy je teda pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia. Občiansky zákonník pritom v ustanovení § 54 ods. 1

neumožňoval, aby sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou odchýlili od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemohol vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznával alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od zmluvy o pripojení zo dňa 31.3.2008, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá, žalobca odstúpil listom zo dňa 30.12.2009, pričom účinky odstúpenia nastali ku dňu 13.1.2010 (deň nasledujúcu po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu splatnej pohľadávky). Uvedený deň odstúpenia uvádza aj samotný žalobca v žalobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o pripojení zo dňa 31.3.2008 vrátane dodatku sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Opatrovníčka žalovanej ako aj vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovanej vzniesli námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy o pripojení dozvedel najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmluvy, teda 13.1.2010. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 14.1.2010 a uplynula 14.1.2012. Žaloba na súd bola podaná až 7.11.2012, teda po jej uplynutí.

Vzhľadom na dôvodnosť námietky premlčania, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods.

2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia, napríklad výpoveď. K zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej došlo 13.1.2010, t. j. nasledujúci deň po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu už splatnej pohľadávky podľa bodu 13.3 písm. b) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a. s.. Uvedená skutočnosť vyplýva z pokusu o zmier - predsporovej výzvy zo dňa 30.12.2009. Pretože k zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej došlo 13. 1. 2010 a žaloba bola podaná na súde dňa 7. 11.2012, stalo sa tak po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na priznanie bezdôvodného obohatenia.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávanom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu, v dôsledku odstúpenia od zmluvy o pripojení a povinnosti účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli, takýto nárok na zmluvnú pokutu v sume 331,94 eur z od začiatku zrušenej zmluvy žalobcovi nepatrí.

Čo sa týka žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody, žalobca sa o ním tvrdenej škode, ktorú odvodzuje od výpadku tržieb v sume 132,80 eur a zľavy mobilného telefónu v sume 188,84 eur dozvedel taktiež najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmluvy, teda dňa 13.1.2010. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 14.1.2010 a uplynula 14.1.2012, pričom žaloba bola na súd podaná až 7.11.2012, teda po jej uplynutí. Žalobca sám v žalobe uvádza, že od 1.8.2009 žalovanej už služby neposkytoval, pričom funkcia SIM karty bola obmedzená iba na núdzové volania.

V danej súvislosti súd poukazuje na judikatúru V 25/1980: Pojem „dozvie sa o škode“ (§ 106 ods. 1 OZ) vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť - vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde.

Už v samotnom odstúpení od zmluvy zo dňa 30.12.2009 si žalobca mohol vyčíslieť svoju pohľadávku tak, aby bolo možné ju uplatniť na súde.

V dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania, musel súd žalobu žalobcu aj v časti nároku na náhradu škody v sume 321,64 eur zamietnuť.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešná žiadne trovy konania nevznikli a ani zo spisu nevyplývajú, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovanej, tak v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovanej, ktorá bola v plnom rozsahu úspešná, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Tarifnú hodnotu konania predstavuje suma 321,64 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa §10 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) sumu 24,90 eur.

Podľa § 20c vyhlášky za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Podľa názoru súdu má právny zástupca vedľajšieho účastníka v 1. rade nárok na trovy právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 321,64 eur, ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 49,80 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm a), b) vyhlášky účinnej do 31.6.2013. Paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. bola v roku 2012 v sume 7,63 eur a v roku 2013 vo výške 7,81 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia 24,90 eur + RP 7,63 eur

- písomné podanie zo dňa 11.3.2013..... 24,90 eur + RP 7,81 eur

Spolu vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovaného priznal súd náhradu trov konania vo výške 65,24 eur bez DPH.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Vyššie uvedené vyčíslenie trov je podľa názoru súdu v súlade s právnou úpravou. Súd preto zaviazal žalobcu na náhradu trovy vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovanej pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby a náhrad podľa vyhlášky v sume 65,24 eur a DPH vo výške 20 % z uvedenej sumy vo výške 13,05 eur. Spolu priznané trovy právneho zastúpenia predstavujú 78,29 eur.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka v 1. rade bol doručený návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde tento účastník vzniesol námietku premlčania, ktorá znamenala pre žalobcu neúspech v spore v celom rozsahu. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Pokiaľ ide o trovy konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v 2. rade na strane žalovanej, súd tomuto nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tento vedľajší účastník žiadne vyjadrenie vo veci samej súdu nepredložil a vo svojom podaní iba vzniesol námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva a poukázal na rozpornosť ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkami 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ako aj s

§ 7 ods. 1 zákona číslo 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov. Svojím podaním nijako neprispel k zlepšeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v prejednávanej veci, teda účelne nevynaložil trovy konania na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Súd by tak za daného stavu aj v prípade včasného vyčíslenia trov vedľajším účastníkom v 2. rade, tomuto náhradu trov konania nepriznal.

V danej súvislosti súd poukazuje na vyššie cit. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.